

РЕШЕНИЕ

№ 5362

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9886** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. И. М. срещу Решение № 2153-21-100/01.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу Разпореждане № [ЕГН]/248/29.11.2019 г., издадено от длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че решението и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Моли се те да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-гард – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. № МП-67848/14.08.2012 г. Е. И. М. е поискала да ѝ се отпусне пенсия за ИОЗ, с което същата е декларирала, че желае да ѝ се отпусне пенсия в минимален размер, като се използват данни от ПР на НОИ. В заявлението е посочено, че в 3-месечен срок лицето ще представи документи за осигурителен стаж и

доход.

С последващо Заявление с вх. № М-93188/05.11.2012 г. Е. М. е представила осигурителна книжка и повторно е заявила, че желае останалите данни да бъдат взети от ПР на НОИ.

С Разпореждане № [ЕГН]/23.08.2012 г. на Ръководителя на ПО в ТП на НОИ С.-град е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на лицето, считано от датата на инвалидизирането – 14.02.2012 г. и е определена ТНР 50 %, съгласно приложеното Експертно решение № 0537/13.03.2012 г., по заявление, подадено на 14.08.2012 г., съгласно чл. 94, ал. 1 /в относимата редакция/, във връзка с чл. 74, ал. 1 от КСО, като от датата на отпускане на пенсията същата е отпусната в минимален размер, съгласно чл. 75, ал. 4 от КСО.

На основание чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО е постановено Разпореждане № [ЕГН]/25.11.2012 г. на ръководителя на ПО в ТП на НОИ С.-град, с което е изменена отпуснатата лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване при установен осигурителен стаж до датата на инвалидизирането-14.02.2012 г., в размер на 10 години, 04 месеца, 19 дни, като в разпореждането е отбелязано, че считано от 14.02.2012 г. на основание чл. 95, ал. 1, т. 4 от КСО се спира личната пенсия за ИОЗ и се определя действителният размер на пенсията.

С последващи разпореждания отпуснатата пенсия за ИОЗ е осъвременявана и преизчислявана според законовите разпоредби.

На основание чл. 30, ал. 3 от НПОС, във връзка с чл. 75 от КСО, след извършено преосвидетелстване на лицето, съгласно ЕР № 3532/02.12.2016 г. , с което ТЕЛК е определил 54 % ТНР, е постановено Разпореждане № [ЕГН]/12.01.2017 г. на Ръководителя на ПО при ТП на НОИ С.-град.

Във връзка с подаден сигнал с вх. № 1042-40-26/15.07.2019г. от представляващия осигурителя [фирма] до НОИ относно установени от дружеството несъответствия между поддържаните и съхраняваните от същия ведомости и други трудовоправни документи и подадена от името на дружеството информация чрез декларация обр. № 1, е извършена проверка от контролните органи на основание чл. 108, ал. 1 от КСО на осигурителя, която е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00667868/24.10.2019 г.

Констатирано е от представените ведомости за заплати на дружеството за периода 01.09.1999г.-31.05.2004 г., че за периода от м. 01.2000 г. до м. 05.2004 г. Е. И. М. не фигурира в разплащателните ведомости на дружеството. Съгласно данните в Регистъра на трудовите договори в информационната система на НОИ, за същата няма подадени уведомления по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор или за прекратени трудови правоотношения.

При извършената проверка е била представена декларация от осигурителя [фирма], в която е посочено, че при извършената в дружеството справка в документите е установено, че М. не е била в трудово правоотношение с дружеството, не фигурира в разплащателните ведомости, за същата не са налични сключен трудов договор или заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, нито декларация обр. № 1 за осигурено чрез дружеството лице. От дружеството са представени декларации обр. № 1 за назначените по трудови правоотношения лица и придружителните писма към декларациите. Според представените документи за жалбоподателя не са подавани данни с декларация обр. № 1.

На основание чл. 107 от КСО е назначена проверка и на осигурителя [фирма],

като правопреемник на [фирма], която е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00681294/20.11.2019 г. При извършената проверка и въз основа на представените разплащателни ведомости за заплати е констатирано, че за периода 01.01.2001г.-31.12.2001 г. М. не фигурира в разплащателните ведомости на осигурителя. Съгласно данните от Регистъра на трудовите договори в информационната система на НОИ, за лицето няма данни за подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор. При извършената проверка е била представена декларация от осигурителя, според която никога не е сключван трудов договор с Е. М., същата никога не е работила в дружеството и не са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода 01.01.2001г.-31.12.2001 г.

Въз основа на резултатите от извършените проверки при осигурителите [фирма] и [фирма] като правопреемник на [фирма], както и въз основа на съдържащите се в пенсионната преписка документи, длъжностното лице при определяне на действителния размер на пенсията на жалбоподателя е изключило от осигурителния стаж и доход на лицето периода 01.01.2000г.-31.12.2000 г., 01.01.2001г.-31.12.2001 г. и 01.01.2002г.-31.05.2004 г.

На основание чл. 99, ал. 1, т. 2 б. „д“ от КСО длъжностното лице по ПО в ТП на НОИ С.-град е издало Разпореждане [ЕГН]/248/29.11.2019 г., с което се поправя разпореждане от 23.08.2012 г. и последващите го относно осигурителния стаж, осигурителния доход и индивидуален коефициент и се изменя размера на отпусната лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателя. С разпореждането е определено, че надвзетата пенсия от Е. М. следва да бъде събрана от лицето на основание чл. 114, ал. 1 от КСО.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-100/01.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът правил следните правни изводи:

Жалбата се явява подадена в 14-дневния срок за оспорване, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 2153-21-100/01.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на жалбоподателката срещу Разпореждане № [ЕГН]/248/29.11.2019 г., издадено от длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ С.-град.

По делото е установено, че във връзка с подаден сигнал с вх. № 1042-40-26/15.07.2019г. от представляващия осигурителя [фирма] до НОИ относно установени от дружеството несъответствия между поддържаните и съхраняваните от същия ведомости и други трудовоправни документи и подадена от името на дружеството информация чрез декларация обр. № 1, е извършена проверка от

контролните органи на основание чл. 108, ал. 1 от КСО на осигурителя, която е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00667868/24.10.2019 г. Констатирано е от представените ведомости за заплати на дружеството за периода 01.09.1999г.-31.05.2004 г., че за периода от м. 01.2000 г. до м. 05.2004 г. жалбоподателката не фигурира в разплащателните ведомости на дружеството. Съгласно данните в Регистъра на трудовите договори в информационната система на НОИ, за същата няма подадени уведомления по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор или за прекратени трудови правоотношения.

При проверката е представена декларация от осигурителя [фирма], в която е посочено, че при извършената в дружеството справка в документите е установено, че М. не е била в трудово правоотношение с дружеството, не фигурира в разплащателните ведомости, не са налични сключен трудов договор или заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, нито декларация обр. № 1 за осигурено чрез дружеството лице. В подкрепа на това от дружеството са представени декларации обр. № 1 за назначените по трудови правоотношения лица и придружителните писма към декларациите.

Назначена е проверка и на осигурителя [фирма], като правоприемник на [фирма], която е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00681294/20.11.2019 г. При извършената проверка и въз основа на представените разплащателни ведомости за заплати е констатирано, че за периода 01.01.2001г.-31.12.2001 г. М. не фигурира в разплащателните ведомости на осигурителя.

Същата обаче фигурира в справка от информационната система на НОИ, като по делото е установено, че подадените данни са неверни, поради което и настоящата инстанция намира оспореното решение за правилно, с оглед на което и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Въз основа на резултатите от извършените проверки при осигурителите [фирма] и [фирма] като правоприемник на [фирма], длъжностното лице при определяне на действителния размер на пенсията на жалбоподателката е изключило от осигурителния стаж и доход на лицето периода 01.01.2000г.-31.12.2000 г., 01.01.2001г.-31.12.2001 г. и 01.01.2002г.-31.05.2004 г.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. М. срещу Решение № 2153-21-100/01.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № [ЕГН]/248/29.11.2019 г., издадено от длъжностно лице по ПО в ТП

на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Е. И. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: